

## II.

И борсукътъ и борсучката били просто обаяни отъ новата учителка.

— Ето нашитѣ дѣчица, млада учителко! казала борсучката, като завела Лисана въ дѣтската стая.

— Да, ето ги — допълнилъ и борсукътъ — научете ги на умъ и разумъ! . . .

Но тъй като хитруша-Лисана била страшно изгладнѣла, то тя почнала урока незабавно.

— Сега ще имаме *нагледно* обучение, казала тя на родителитѣ. Потрѣбно ми е едно кокоши яйце!

Старитѣ бързо намѣрили яйце, дали го на учителката и си отишли по работата си . . .

Лисанка зела яйцето въ ржка, показала го на борсучетата и имъ казала:

— Това е кокоши яйце!

„Ха, рекла тя, сега думайте слѣдъ мене“.

— Имамъ си кокоши-яйце!“

Гладнитѣ борсучета сжщо отговорили:

„Имамъ си кокоши яйце“ . . .

Слѣдъ това Лисанка изяла цѣлото яйце и казала:

„Сега вече нѣмаме яйце!“

Облизвали се борсучетата и все си повтаряли:

„Имаше яйце, нѣма вече яйце!“

— Съвършено вѣрно — казала Лисанка. Този урокъ се свърши.

Тя повикала бащата и му казала:

— Господинъ Борсукъ, вашитѣ дѣца много добрѣ запомнюватъ; всичко на единъ дѣхъ разбиратъ . . . Утрѣ ще имаме урокъ по *смятане*. Бждете добри и ми пригответе петъ пиленца. Утрѣ съ тѣхъ ще си послужи на урокъ!

## III.

Тичалъ стариятъ борсукъ изъ гората, промѣквалъ се по кжши и колиби и до вечерята едва успѣлъ, уморенъ и убѣхтанъ, да улови петъ пиленца.

Дошла на сутринята учителката и отрано се заловила за работа. Взела едно пиленце, вдигнала го на горѣ и казала: